

STÄNK

Nr 2 1978

TÄVLINGSKALENDER VÅREN 1979

Januari

Lö 20 S:t Erikssim Arr. Spårvägen/Botkyrka
Sö 21 Zonsim deltävl. 1 Arr. Turebergs IF
Lö 27 Riksmästerskap i lagkapper i Järälla
Sö 28 - " -

Februari

Lö 3 Hellas till tusen
Sö 4 - " -
Fr 16 Kortbane-DM Arr. TARV SIM
Lö 17 - " -
Sö 18 - " -

Mars

Sö 18 Botkyrkacupen (66-69)
Sö 25 Brommas nationella
Lö 31 Zonsim **deltävl.** II Arr. Vallentuna SK

April

Lö 7 SUM SIM regionfinal Arr. Sundbybergs IK
Sö 8 - " -
Lö 21 Distriktsungdomsmästerskap + Sprint Cup Arr Järfälla S
Sö 22 - " -
Lö 28 SUM SIM riksfinal i Malmö
Sö 29 - " -

Maj

Lö 5 Run-Sim, flick 10-manna Arr. Södertörns SS
Sö 6 Dam 10-manna + internationella tävl. Arr. Sundbybergs IK
Lö 12 Zonsim deltävl. III Arr. Väsby SS
Sö 13 SPIF:s ungdomstävlingar
Lö 19 NORRORTSSIM i Täby
Sö 27 Viking Cup Arr. Vallentuna SK
Må 28 Långbane-DM
Ti 29 - " -
On 30 - " -
To 31 - " -

SUM-SIM 1978

SUM-SIM betyder Svenska Ungdomsmästerskapen i Simning och denna tävling var vårens mål för de yngre simmarna i klubben. Vår region, som består av Stockholms distrikt och Gotland är väldigt bra så man får vara ganska duktig för att överhuvudtaget få deltaga i regionsfinalen.

Arrangörer i år var Turebergs IF:s simsektion som gjorde ett utmärkt arrangörsjobb den 6-7 maj i Sollentuna Simhall.

Deltagare från TÄBY SIM var större delen av B- och C-grupperna samt A-gruppens minsting "Loa" Walheim. Eftersom vi ville att många skulle få simma satsade vi på att anmäla lag i alla lagkapper och t.om. två medleylag för pojkar AB.

Det lag som visade sig placeringsmässigt mest slagkraftigt var något överraskande småpojknas (dvs födda 65-66) medleylag som knep tredjeplatsen. I laget simmade Mats Svensson rygg, Ola Ritzén bröst, Per Corneliusen fjäril och Robert Metell frisim. Sistnämnde småpojke ville visst ta hela världen i famn sedan han fått reda på sin sträcktid, som betydde personligt rekord med flera sekunder.

Individuellt placerade sig Britt-Marie Hansson bäst genom sin andraplats på favoritdistansen 100m fjärilsim. Tiden 1.13,38 var så bra att den räckte till riksfinal! GRATTIS!!!

Vi lyckades belägga två tredjeplatser individuellt. Britt-Marie belade en av dem, nämligen på 200m ryggsim.

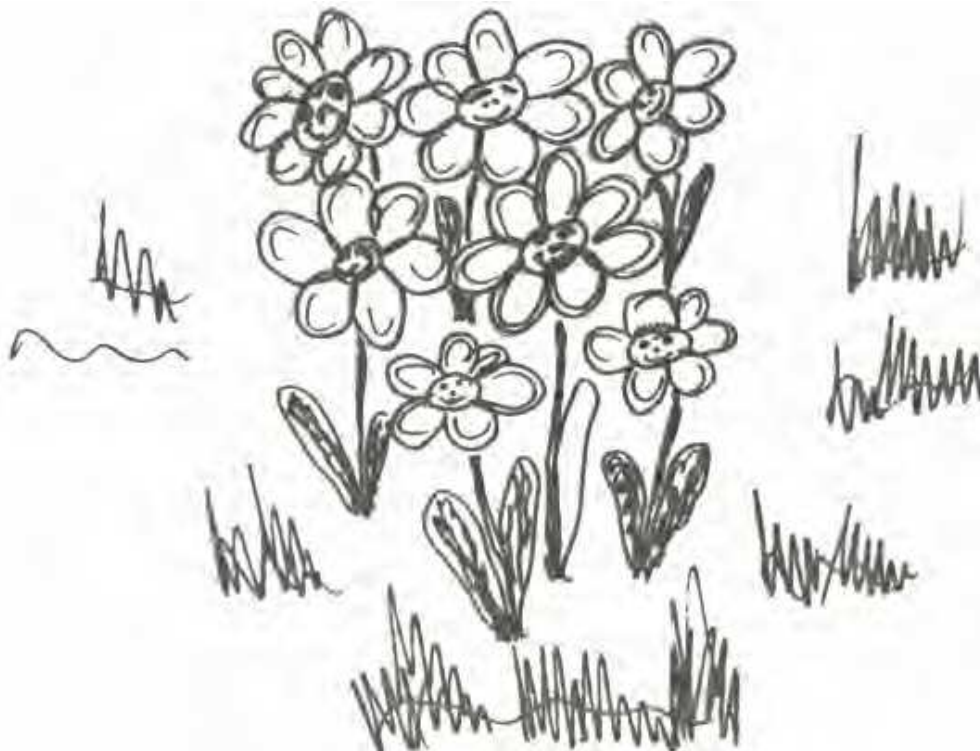
Den andra knep vårt sprinterlöfte, Torbjörn Lindström, som länge ledde 100m frisim för pojkar födda 1964, men som fick ge sig på sista längden där den kanske något tunna träningsbakgrunden gjorde sig gällande. Men en fin tid ändå: 1.01,08.

Bland de som inte fick lika bra placeringar, men gjorde väldigt fina personliga framsteg kan nämnas:

- Niklas Söderman, som överträffade även Gullans förväntningar genom att slå personligt rekord med c:a 12 sekunder i yngsta klassens 200m bröst.
- Björn "Loa" walheim, som lyfte sig ordentligt på de placeringsmässigt och tidsmässigt i de grenar han ställde upp i, där speciellt hans tid 2.34, 57 på 200m rygg lovar gott.
- Rolf Nordford - hans prestationer ger ännu blygsamma placeringar, men med tanke på hur kort tid han har tränat så är han ett verkligt fint löfte
- speciellt lovande var nog hans ryggsim i medleylagkappen.

Förutom dessa fina simningar gladdes jag personligen väldigt mycket av det här SUM-SIM-gängets fina uppträdande, härliga stämning, slagkraftiga hejklack och fantastiska GLÄDJE i vattenövningarna i undervisningsbassängen som styrdes av Gullans fasta hand.

Gunnar

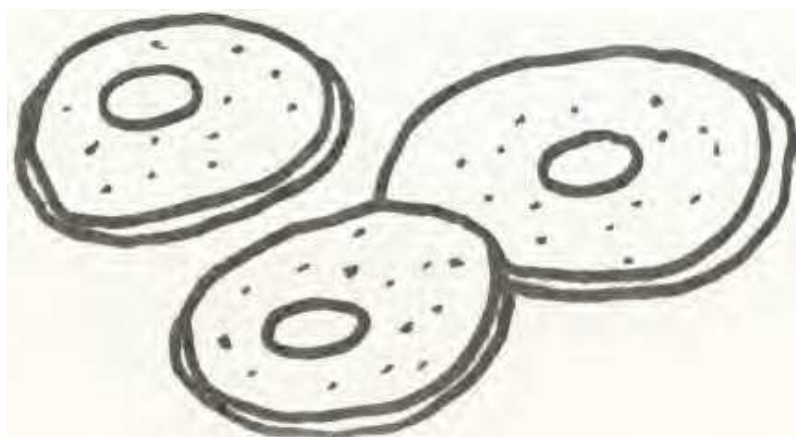
Ullas Filipstadsläger

Resan började vid Norra Bantorget. Alla var fullastade med mat och dryck, utom Carina som endast hade ett par kolor och en jättegurka.

Vi stannade i Arboga vid 9-tiden. Alla sov utom dom som var vakna - och det var de flesta. Köerna blev som längst vid kiosken och vid dasset. Vi tror att alla var med när vi lämnade Arboga efter en halvtimme, men vi är inte riktigt säkra: är det någon som är saknad? I så fall anmäl detta till Jokkmokks poliskår.

När vi kom fram till Filipstads torg fick vi en chock, för där satt Nils Ferlin! Hjälp! Nu kom nästa chock. Backen! Och till råga på allt fick man släpa ett ton packning uppför den. Vi skulle senare få fälla många bittra tårar över denna backe. Chocken släppte något när vi upptäckte att simhallen låg precis mitt emot Uddeholmmsgården där vi bodde. Sedan kom nästa chock. (Det var sjutton va mycke chockar det blev nu då!) Vi måste gå upp och ner för denna backe varje gång vi skulle äta. Och så var det då bassängen. Det kändes som att simma i en turkisk spottkopp. Minst 42 grader i vattnet. Blää!!! Rummen var jättebra. Det låg FIB Aktuellt i garderoberna. Det är möjligt att B-gruppen hade lagt dit dom. (Vad hände sedan? Nu är ni bra nyfikna. Köp nästa nummer och dämpa er hunger med en ostsmörgås innan ni läser nästa nummer.) Här är nummer 2.

Vad var Carina S med för? Jo, för att passa snälla lilla söta (Hm) broder Claes. Den uppgiften klarade hon inte. Med andra ord, Claes försvann. Skallgång ordnades, alla störtade iväg med halvättna ägg i munnen, för att leta efter odågan. Cilla och Carina gick vilse till WASA-fabriken, men de hittade hem igen. När de kom hem väntade en överaskning. Claes och Lars K var hittade. De hade suttit på ett rum och ugglat. Cilla och Carina blev väldigt förb..... På tal om WASA. Skorstenen utstötte en oemotståndlig doft som fick Carina och Bea att bita i kuddar och madrasser. Doften var av nybakat bröd.

Första träningspasset var det hårdaste vi någonsin simmat. Hela 800m! Efter det passet gick vi till Uddeholmshuset och undersökte den lite noggrannare. Vi upptäckte en hemlig toalett! Den var hemlig för det var bara vi som visste om den. Sedan tog vi med oss alla pengar vi hade och gick för att äta världens (hm) godaste korv. (Saken kan diskuteras) Sen gick vi på upptäcksfärd i stan. Stan var inte så stor, men det fanns många affärer. Särskilt frisersalonger. Men vi hittade ingen sportaffär. KRIS! I stället hittade vi ett konditori. De hade jättegods wienerbröd för BARA 1.45 kr. Något drickbart måste man ju också ha. Därför gick vi och köpte något drickbart. Sedan släpade vi oss uppför backen. När vi kom in i vårt rum smaskade vi i oss våra wienerbröd och drack upp det drickbara vi hade.

Det nästa vi gjorde var att simma ännu ett pass. Även det här passet var väldigt jobbigt. (Hm)

På kvällen gjorde vi inget särskilt, förutom att vi låg och läste.

Nästa morgon var det väckning kl. 7.30. Alla var lättväckta utom Cilla och Carina. Även Bea led av att bli väckt vid den tiden, så hennes skämt var lite torrare än vanligt.

På onsdagen skulle vi ta tid. Hundringar var det ju tänkt. Cilla tog tid på 100m bröst och Carina tog tid på 100m fjärl. Det var första gången för Carina på 100m fjärl. Hon hade 1.43,5. Cilla sänkte sitt pers med fem sekunder till 1.41,0. Bea tog tid på 100m fritt och hade fina 1.25,0.

På kvällen spelade vi bingo. En mycket rolig sport tyckte vissa. Bland annat Carina som vann ståbingon. Cilla tyckte inte det var lika roligt eftersom Carina vann på den brickan Cilla hade haft gången före.

Väckning som vanligt halv 8 på torsdagsmorgonen. Vi gick ner för backen för att äta frukost. Sen gick vi upp för backen för att simma i den turkiska spottkoppen. Den morgonen hade Carina gjort ett eget pass på 4000m, men hon hann bara 3300m av de 4000 metrarna på 1 1/2 timme.

Sedan gick vi och åt. Nerför backen och uppför backen. Kom hem gjorde vi också, även om vi hade kämpat ett bra tag med backen. När vi väl var hemma tänkte vi vila men det blev inte så som ni snart ska få höra.

Plötsligt betedde sig Bea mycket underligt. Cilla och Carina frågade vad hon höll på med. Hon svarade: Rysk tempelgud. Hon svajade fram och tillbaka. Hypnotisera oss, det skulle hon. Hon rullade med ögonen så vi trillade av våra stolar. Hon sa att hon var guden "Humba" och vi gick på det förstås. Middagen var nästa steg i programmet. När vi kom hem från maten (kort middag va) började Bea igen. Hon började plötsligt be: Humba, Humba, BINGO! Om och om och om och om igen. Hon utnämnde Carina och Cilla till 1:a resp 2:a Humb. Själv tänkte hon leka ledarhumb. Vi tog på oss några filter och gick in till samlingsrummet där de andra spelade BINGO! Vi slog oss ner framför TVn och började be väldigt tyst. OBS! TVn var ej på! När vi hade lämnat rummet stod det ett meddelande på griffeltavlan: Välkomna till Humbakyrkan i morgon kl. 13.00.

En pingstkyrka fanns det i stan. Dit måste vi ju gå. Anna, Cilla, Bea och Carina gick dit på kvällen. Vi tänkte gå in, men hur var det med vårt mod? In vågade vi oss inte, men utanför vågade vi stå. Vi stod och lyssnade på musiken och när de som var inne i tältet sjöng : Det porlar, det porlar i min själ. Men den versen har vi gjort om lite. Sen gick vi hela långa vägen uppför backen.

Nästa dag gick vi till husets kök. Där gjorde vi en smet bestående av: vitlökssalt och mosade vinbär, till största delen. Den smeten hade vi tänkt att de som ville bli medlem av humberna skulle få äta. Vi ställde in den i rummet mittemot Cillas och Carinas rum. Där skulle den få stå tills vi fick användning för den. Sedan hittade vi på några hula-humb-danser, liknande hula-hula. Efter lunch vid ett-tiden började de första gästerna droppa in. Vi bjöd dem att sitta ner på våra s.k. sängar. Så började vår repertoar. De fick ej skratta, för då bestraffades de mycket hårt. Sedan fick de gå ut en och en för att intaga den heliga smeten. Men de behövde ej äta den, bara lukta.

Vi befallde dem att sätta sig utmed husväggen och be. De gick med på det: Den kvällen skulle vi också gå i pingstkyrkan. Denna gång skulle vi gå in: Vi försökte få med oss Ann af Edholm, men se, det gick inte. Alltså tågade vi in. När det hade börjat med att vi sjöng, såg vi att Ann och Ulla kom in. Vi tänkte: Hur ska detta sluta? Plötsligt hände det någonting. Nyfikna? Ann och Ulla kunde inte hålla sig för skratt, så de blev tvungna att gå ut. Det var en medelålders dam som helt oförberett började be: Hon bad så att alla utom vi från TÄBY SIM började skrika och ropa: Halleluja, halleluja, ah, ah, halleluja. Detta är faktiskt sant. Alla Täby-simmare lade i en femöring i kollekt, utom Carina som inte hade några pengar. Brödlukten hade gjort oss ganska tokiga, så vi skulle haka egna bullar. Vi skulle ha maskerad på lördagkvällen och det var till dess vi skulle baka. Ulla, Ann och Christina hade köpt bullmix som man kunde göra bullar av. Kruxet var bara att det fanns inget mjöl, inget socker, inget kanel och nästan inget margarin. Det enda som fanns var florsocker. Bullarna blev jättelyckade (Hm).

Så var tiden inne för maskeraden. Carina, Cilla, Bea och Anna var utklädda till Humber. För det fick vi andra pris. Vi fick marängswiss och BULLAR att äta.

Söndagen var en sorglig dag. Alla packade sina tillhörigheter och särskilt Anna w visste inte vart hon hade sina saker. Men till sist hittade hon allt. Vi var fullpackade när vi gick förbi badet för sista gången. Då såg vi :dolmarna: Hur skulle vi få med dem hem? Det fanns bara en sak att göra. Hänga sovsäckar o.d. på huvudet. Till slutsatt vi på bussen.

När vi var framme vid Norra Bantorget stod det en massa föräldrar där. Allas utom Carinas, Ullas och Claes: Men de kom också till slut. Det var det som hände på vårt läger i Filipstad.

Bea N, Carina S, och Cilla U.

Vi träffades utanför Tibblebadet vid 13.30 på fredagen för att åka på ett tiodagars läger i Kumla. Packade in allt möjligt och omöjligt, och körde iväg.

Vi stannade i Västerås för avsvalkning i form av läsk och glass m m. Karavanen åkte sedan iväg igen med kurs mot Kumla. Bilen med Gullan i tog täten och försvann. så vi andra försökte hitta så gott vi kunde.

Till slut kom vi fram till Djupadalsbadet i alla fall. därifrån blev vi guidade till ungdomsbården "Malmen". När vi packat upp och blåst upp alla luftmadrasser så tågade vi iväg till "Star Hotell Närke" där vi skulle äta. När vi kom dit så träffade vi hotellägaren som såg ut som om han såg en gudinna när Gullan kom in. Det utnyttjade vi naturligtvis. Gullan kopplade på hela sin charm och fixade så att om ingen utav dom 3 rätter vi fick passade så fick man korv och pommes frites.

Särskilt Ola R tyckte det var bra.

När vi stillat hungern med en jättestor mjukglass efter maten så skubbade vi ner till badet för att simma. Men bassängen var stängd så vi fick simma i en sjö som låg bredvid.

Morgonen därpå vaknade alla med hjärtat i halsgropen. Vad var det som mullrade och dånade?

Efter mycket lyssnande och letande kom Gullan och Britt på att det måste vara en fläkt, senare kom vi till och med på hur man stängde av den men innan dess var många morgnar sömlösa.

Matvakterna hade redan masat sig upp och börjat duka fram maten. Efter frukosten pallrade vi oss ner till bassängen för att simma ett kort pass.

Efter det blev det rusch till hopptornet.

Alla var modiga och hoppade från 3:an men strömmen sinade. När den hemska höjden 10 meter kom var det bara 4-5 stycken kvar. De flesta stannade på badet tills lunchdags. Ingen hittade men vi chansade på en väg och plötsligt stod vi framför hotellet. Alla kastade sig över Obs! ej maten utan drickan mjölk, saft. vatten, allt rann nerför våra törstiga strupar. Men det är ju inte underligt när det är 30 grader i skuggan.

Efter lunchen gick alla hem och slappade utom några få hurtbullar som spelade minitennis.

Snart var det dags att hoppa i det iskalla vattnet igen där man vissa dagar trodde att isbrytningen nyligen ägt rum, trots att badvakterna intygade att det var 24 grader. Efter middagen gick vi hem och såg på TV. Under tiden gjorde Gullan. Britt och matvakterna iordning kvällsmackor som var mycket välkomna ....

Senare på kvällen berättade "farbror Mark" spökhistorier för små rädda barn: Killarna, samt Carina Bes och Annika resten av tjejerna ville kunna sova på natten för efter allt berättande om "Enok" och krossade huvuden var det inte så lätt att bara lägga mig ner och snarka.

Nästa dag gjorde sig filen påmind under förmiddagspasset. Nästan alla mådde illa och Bea fick kasta sig upp på toan för att vi skulle slippa simma i fil-blandat vatten. Resten av veckan blev det dåligt med fil-åtgången. Britt som köpt upp ett lager blev olycklig. Lunchen gick konstigt nog ner i alla fall. Resten av dagen förflöt i jämn takt.

På kvällen tvingade vi farbror Mark att berätta om ÅRETS HÄNDELSE ! Han hade tågluffat alldeles själv utan mamma eller pappa.

Nästa dag när vi kom till badet ösregnade det och så började det åska, så vi blev lyckliga och trodde att vi skulle slippa simma, men Gullan är Gullan och så fort mullrandet hade försunnit i fjärran så fick vi hoppa i och simma 4.000 trots hagel. På väg till lunchen hade Gullan roligt

och stack in till Örebrokuriren. Resultatet blev att det kom en gubbe från tidningen och tog kort på "Morgondagens stjärnor" samt Gullans ben han var litet darrhänt. Vi blev tillsagda att simma extra fint, så dåligt simmade vi nog inte någon annan dag.

En dag åkte vi och tittade på kumlabunkern. Men vi fick inte komma innanför murarna och det var nog tur för annars hade vissa löpt risk att bli inspärrade.

Vi fick lära oss nåt mer än att simma på lägret: Teckenspråket. Maria lärde oss litet varje dag, så att till slut kunde alla säga t.ex. "Jag vill ha mjölk varje dag". På fredagen hade vi maskerad. I den allmänna omröstningen vann Filippa som "Fred Astaire" som god tvåa kom Gudinnan Maria.

Trea kom Mark som "jag är Punk-rockare jag". Bland de övriga gästerna kunde ses pirater, kannibaler, troll m m. Efter tårtätning blev, det disco det vill säga för dom flesta. Vissa sprang och gömde sig när de ljuva tonerna av "Only sixteen" spred sig i rummet. Tyvärr hade vi bara ett band. Dr Hook borde känna sig hedrad så många gånger som vi spelade det bandet. Ingela var nog nöjd med sin födelsedag fastän hennes presenter bara bestod av en burk sex-piller som vi andra tyckte att hon behövde. På lördagen gick hon och stöddade sig hela dagen. för att hon var 19 år, till råga på allt så snusade hon (skäms nu)

Urdagen gick som alla andra dar. På kvällen dansade en del. andra tittade på TV. Senare såg alla på "Rodeo" på TV, medan Gullan Britt och Joie satt och pratade om vad skönt det hade varit och inga olyckor hänt.

HA ! När ordeon var slut kom Gullan och frågade vad dom hade gjort. Annika och Störan (Göran) skulle visa. Plötsligt låg Annika på golvet och vred sig och gapflabbade (som senare gick över i mer sorgsna toner)

Varning! Stå inte långt ut på översta trappsteget på en trappa då är det lätt att ramla och stuka foten, och visa inte tränare vad som nyss varit på TV. På söndagen gick alla ner tillbadet för sista gången Snyft ! Utom Annika "Störan" och Jojje som tog sig en tripp till Örebro Las. Vi tog tid på 100 fritt. Som belöning för allt svett blod och tårar men lämnat ifrån sig under becken gjorde alla jättefina tider Sedan gick vi till Hotellet där ägaren nästan stod och grinade när han skulle ta avsked av Gullan. Plötsligt kom någon inhoppande på hotellet. Det var Annika som hade fått foten inlindad i ett prydligt paket så hotellägaren torkade sina tårar och började servera istället och försökte övertala Gullan att vi skulle komma och bo på hotellet nästa års läger men men .....

På hemvägen från hotellet gick vissa för sista gången till det underbara körsbärsträdet som stod så bra till, tyvärr så låg det på en tomt men det hindrade inte många från att åtminstone smaka på körsbären. När vi kom till Malmen så hade en schackklubb invaderat hela stället så vi

hade bara att sticka därifrån. Snälla föräldrar körde hem genom regnet som mest liknade en Tvättunnel, man såg nästan inte ut. Vi stannade i Västerås dock ej för att svalka av oss den här gången. Det var ett

kul simläger och Britt och Gullan ordnade allt jättefint tycker alla i C-gruppen.

BEA och ANNIKA

PS Tack Jojje för att du skjutsade runt med mej till sjukhusena /Annika

FREDAG:

Resan:

Klockan kvart i sju samlades gänget förväntansfullt på Norra-Bantorget. Magnus och Fredrik åkte inte med bussen. Fredrik åkte direkt från ett kanotläger strax norr om Filipstad. Magnus kom senare på grund av konfirmation. Vi klev på en varm och full buss. Trots rådande förhållanden gick resan bra. När bussen stannade och rastade 25 minuter i Arboga, "rushad=" alla till kiosken. Klockan halv tolv var vi framme. Vi fick veta att några simmare från JIMO bodde på uddeholmsgården. Sex av oss blev tvungna att bo i det, huset där vi åt. De 6 var Jan "tiltas" Tillas, Marie, Robban, AKO, Nutte och Britt-Marie. "Det stora väsksläpet" inleddes för andra året i följd. Högsta handikap tillföll Jan Tillas (m a o en hel del bagage). Fredrik kom nästan samtidigt.

Senare under kvällen då alla Täbysimmare gått och lagt sig, sprang JIMO-typerna i trappan med TRÅSKOR!
Vid ett tiden blev det äntligen lugnt.

LÖRDAG:

Klockan halv åtta gick någon IDIOT och väckte alla. Egentligen skulle vi väckts åtta prick.

Nere vid maten träffade vi våra "gamla vänner" tyngd-lyftarna.' år var inte "Hoa hoa"med, vilket betydde: låg ljudvolym.

Ett kort men intensivt pass från elva till tolv gav oss lite insikt i det som väntade oss i fortsättningen. Efter lunch blev det en "shoppingrunda" kombinerad med en titt på stan som inte förändrats (samma raggare). På kvällen upptäcktes plötsligt en massa Herr-tidningar (Fib-aktuellt och Lektur).

ALLMÄN LÄSNING!

SÖNDAG:

Morgonpasset blev en sann mardröm för de flesta. Bridge-gänget (Björne, Cålle, Per, Ågren) drar igång. Därefter pågick spelet konstant på lediga stunder. En relativt lugn kväll följde med frågesprt som höjdpunkt. Cålle vann.

Magnus kom med bussen halv tolv

MÅNDAG:

Helt vanlig händelselös dag.

TISDAG:

Efter lunchen skulle Cålle försöka kasta Roffes frisbee över ån (ca 20m). Försöket misslyckades och Calle fick vada ut och hämta den. Frisbee blev också en populär sysselsättning. Vi spelade "frisbee-fotboll" mellan två lyktstolpar.

Den här kvällen var det stojigt. Björne använde alla möjliga hotelser utan resultat.

ONSDAG:

Morgonfilen var mest vatten, jag (Magnus) tog en hel tallrik OUTHÄRDLIGT!

Pingisturneringen startade. På kvällen hade vi frågesport. Björnes lag vann.

ERIK fyllde 15 år.

Alla utom Erik blev väckta tio över sju. Cålle var den siste, mycket sömnige, som blev väckt. Från hans rum tågade alla vidare till Eriks rum, där vi gratulerade honom och överlämnade presenterna: uppdragbar delfin, uppblåsbar delfin, vattenpistol & lyspistol, Coca-cola burk, Frisco burk, blåbärspuré för barn upp till 3 månader, golfplansch med apa och till sist en paj.

Före passet smetade Robban på sig linement och hoppade i utan att duscha av sig. VILKA KALLSUPAR!

Efter lunchen gick vi till en hytta som var ett veritabelt ruckel. Minigolfbanan tjänade nog in mer än någonsin när hela gänget spelade. Björne segrade med 65 slag, tätt följd av Per på 66 slag. Efter midnatten fick vi en halv liter glass var av Erik.

Airi hade gjort rabarberpaj med vaniljsås som smakade superb. MUMS Riktigt busig kväll följde.

FREDAG (igen):

Tillas och Johan hade varit lite osams sedan Johan sade "tiltasdjävel" då Tillas tog så mycket mat att det inte blev något över till Johan under lunchen. När vi kom upp till gården sattes gnistan till krutdurken. Tillas sade något som Johan inte gillade varpå Johan kastade en frisbee rakt på!!!

Tillas gick i däck, men kom fort upp igen och sprang efter Johan som var på väg till sitt rum. Utanför Johans rum flög Tillas på Johan men Björne ingrep och skilde tuppsycklingarna åt. Johan gick in på sitt rum. Tillas som fortfarande var arg gick tillbaka till säl-lskapsrummet där han av någon anledning kastade in en frisbee som träffade Airi på armen så att den domnade. Tillas rusade upp till sitt rum med en arg Björne efter sig, som säger åt honom att han skall säga förlåt till Airi.

Pingisfinalen gick av stapeln mellan Björne och Fredrik. FREDRIK VANN till allas förvånning efter en hård match. Björne bröt sönder sitt racket, som direkt blev omhändertaget av fansen, speciellt Per.

SET SIFFROR:

	Fredrik	Björne
1	21	17
2	21	18
3	3	21
4	13	21
5	28	26

LORDAG:

Airi solade lite för mycket. Efter lunchen köpte alla proviant inför resan.

På kvällen blev det DISCO. Det var lite för många killar, 10 st., eller för få tjejer, 4 st.

Marie och Erik var synnerligen goda vänner under kvällen.

SÖNDAG:

RES DAGEN

Alla spekulerade om passets utformning. Evas grupp fick simma 4x800m. Hon satte upp en maxtid för var och en, sen gällde det att gå under den. De som klarade det slapp en 800 :ING.

Björnes grupp fick simma 25m, 50m, 100m, 200m spec (specialsimsätt). Om vi inte klarade en viss tid fick vi simma en 800:ing. Per simmade en 8:ing på en gång, övertygad om att misslyckas på sin 200:ing. När alla var klara började vi med städningen och packningen (utom Marie).

schnizlar till lunch, MMMMMMMMMMMMMMMM!

När alla (utom Marie) hade ställt sina väskor i samlingsrummet och samlats där, kom Marie på att hon inte hade packat, AJ DÅ!

Vid halv två tiden var alla på bussen (utom Per som for till fjällen). Hemresan bjöd på tryckande värme och tryckande mage för Magnus som ätit lite för mycket torkad frukt.

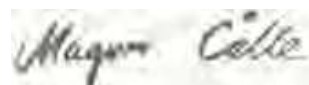

SLUTSUMMERING:

ETT BRA LÄGER, MED GOD MAT OCH BRA BASSÄNG.

Special thanks to:
Airi Christofferson
Björn Royne
Eva Walheim

MAGNUS & CÅLLE

FÖRSÄLJNING

Följande artiklar kan Du köpa på kansliet i Tibblebadet:

Baddräkter och badbyxor i klubbens färger

Badmössor med TÄBY SIM-emblem

Simglasögon "Compy" i olika färger

Näsklämmor

TÄBY SIM-väskor

TÄBY SIM-nålar

TÄBY SIM-supportermärken

TÄBY SIM-klistermärken

TÄBY SIM-vimplar

Overallerna säljs f.n. på NK-Täby.

T-shirts finns just nu endast i små storlekar på NK

Vi hoppas att större storlekar snart finns tillgängligt.

Dagbok från
träningläger i

A-gruppens
Holland ¹³

Söndag 25/6

Vi hoppades verkligen att alla skulle vara på Centralen i tid, kl. 13.00 eftersom vi hade fått ändra tågtid två dagar före avresan. Och i midsommarhelgen var några bortresta så man undrade om djungeltelegrafan hade nått alla. Sist kom den nog till Stumpan på Lidingö, tre timmar före avresan och meddelade att hon fick åka med i stället för Klas. Snärjigt värre: Men när Jiri kom fem-tio minuter över ett var vi i alla fall fulltaliga. När vi började åka hade vi 23 timmars resa framför oss till största delen på tåg, men färja mellan Helsingborg och Helsingör samt Rödby och Puttgarten. På den första färjan rusade alla upp och skulle förse sig med billigt godis.

Måndag 26/6

På den andra var det bara "Modde" och "Renkan" som försökte släcka törsten och köpa läsk, de lyckades någon gång mellan ett och tre på natten, för det var då vi åkte färja. Nästan alla sov utom Stig och Gunnar som höll på att frysa till is i en sittvagnskupé. På morgonen fick vi se lite av Tyskland och Holland genom tågfönstret innan det var dags för tågbyte i Amersfort. Vi fick byta en gång till, då i Amsterdam där vi blev mätta av några från simklubben. Det tåget gick till Zandvoort och sedan kånkade vi våra resväskor 200m till Hotel Sonnehoeck. Rummen var helt okay och mycket rymligare än i Orsa. När vi ätit, installerat oss på rummen och strövat lite på stan bar det av till bassängen. Vi skulle träna ute i en 8-banors 50-ia. Det var mycket lite folk som badade och vi förstod varför när vi hade hoppat i. Alla minns väl Hasses skrik, grimaser och gester. Men det var bara att bita ihop och fightas med kylan.

Tisdag 27/6

Vi vaknade med hoppet att det nu skulle vara varmt i vattnet. Vi märkte ingen större skillnad, och det var bara ett fåtal vikingar som simmade hela passet. Efter förmiddagspasset fick vi reda på att temperaturen i vattnet varit 17 grader. Brrr! Till kvällens fartpass hade man brassat på till 18 grader i alla fall; det blir bättre och bättre. Stämningen i gänget är i alla fall på topp - inga sura miner här inte.

På kvällen efter middagen började vi med autogen träning, men vi kan tyvärr inte ge något utlåtande om den ännu. (På grund av det enkla faktum att vi somnade, tror inte det är meningen med autogen träning.)

Onsdag 28/6

Idag väcktes några av oss redan i ottan, 05.40 väcktes vi för att få avnjuta ett pass i den 27-graders inomhus-25:an. Medan de riktiga vikingarna forcerade ett pass i den 19-gradiga 50:an tre timmar senare. I och med lunchen på wimpy var Jiris lycka gjord. Efter flitigt shoppande var det åter dags för oss att kasta oss i böljan den blå för att träna. Hoppet om att vattentemperaturen skulle stigit över fryspunkten hade ännu ej utsläckts. Men ack(!) vilken besvikelse när vi brutalt väcktes ur vår förhoppning av en isande våg som slog upp emot våra fårade och väderbitna näsor. Skulle Öberg även denna dag förfrysa lungorna och är det verkligen allt fett som gör att Carina inte domnar bort lika fort som vi andra?? Det var dagens frågor.

Torsdag 29/6

Kära dagbok:

Idag är det Hans-Erik, Rolf-Erik och Anders-Harald, pojkarna på rum 17 som skriver. Idag ringde klockan väldigt tidigt för 15 st v:n, det kan tolkas som vekling eller viking, för de andra 7 v:na (som står för viking) ringde klockan en och en halv timme senare dvs. 07.30.

Den första gruppen tränade inomhus och trivdes i det varma vattnet. Ja - kanske inte alla - Modde klagade på draghjälpen. SEDAN var det dags för vikingarna att lomma iväg till badet, värst var det för lilla Påsen, som var väldigt skärrad efter gårdagens spökhistorier som Modde och Hasse hade diktat ihop. Väl framme kom överaskningen: vikingarna blev veklingar och tränade inomhus. Lunchen intogs på strandservering nr 17, ett mysigt ställe som Roynes vänner ägde. Där firades också Eriks födelsedag av alla, därpå följde glass i stora lass på familjen Roynes bekostnad. (Rum 17 tackar med stora kramar.)

Massage, äntligen har vår efterlängtade massör, alias tränare, alias ledare, alias barnpassare, alias Fornander satt igång sin beryktade barnoljekur. Det var många som njöt av den i eftermiddags. Eftermiddagspasset förvandlades snabbt från fartpass till gnetpass p.g.a. bra simning av alla på morgonpasset. Även vi måste nämna något om vattentempen, idag var det nästan 20 grader, vilket gjorde att en del slutade frysa. (Bra tendens)

Middagen intogs som vanligt av hungriga vikingar (vikingar för att alla simmade utomhus). Efter middagen begav sig ett gäng kakmonster in till stan, för att fylla sitt förråd med kakor och snask, varpå de som vanligt märkte att solen sken med sin frånvaro. (Plats för skratt)

Innan vi kom hit till Zandvoort kände vi till deras stora racerbana, men att den låg mitt inne i stan, det får vi erfara så fort vi lämnar hotellets trygga hörn. Men idag stannade faktiskt en bil för oss och det var när Britt(a) gick ut i gatan med sin amerikanska blick.

Kära dagbok, innan vi säger godnatt vill jag bara ställa en fråga: vad kommer att hända med lilla Zandvoort när alla tyskar kommer?

Godnatt kära dagbok - vi ses i morgon.

Fredag 30/6

Idag var vi som vanligt uppdelade i två gäng, ett som tränade tidigt och inomhus samt ett sent och utomhus. Efter ett jobbigt pass kunde sju gulden avhämtas hos Stig R. varpå var och en fick gå och äta lunch. Variationen var stor, allt från kinesmat till smörgås med fisk och jordnötssmör på hotellet. Kakor, Päsk, massage och kortspel var som vanligt huvudingredienserna mellan passen.

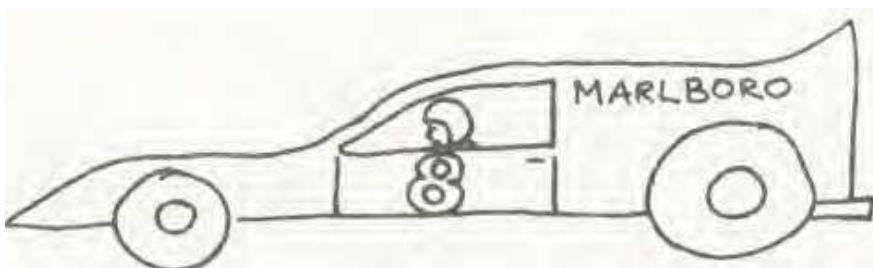
Eftermiddagspasset var långt men roligt tyckte de flesta. Speciellt Pea och Åsa som funderade på att simma 3000m extra. Trötta och hungriga vandrade vi till middagsbordet där soppan, korven (obs:singularis) och potatismosen intogs med stor glöpskhet. Därefter var det dags för kvällens stora evenemang: Guidning av vår käre vän Zandvoortkungen, kungen som kan fem språk flytande, boss för 1200 män(+kvinnor och barn), varit med på alla olyckor på Zandvoortbanan(där han guidade oss) vad nu det beror på, kanske för att han är en red-cross-man. vid racerbanan fick vi skåda många skönheter bl.a. bilar

och bilar. Då Modde fick syn på en Porche 928, lovade han oss att en sådan skulle han köpa om 25 år när han var miljonär.

Efter visningen på banan begav vi oss hem till hotellet. Väl hemma fick vi se på startlistorna till morgondagens tävling. Där fick vi se att Stumpan hade bytt efternamn från Ljungberg till Lingvierg. Efter det väntade våra härliga sängar.

Godnatt dagbok önskar gubbarna i sjutton.

PS: Innan visningen på banan fick vi se lite på hemmaortens träning. Vi hade turen att få se deras ihoppsträning.

14:e lördagen efter påsk.1:a Troseboken: morgonen

Denna tidiga Arla-morgon ställde vi ifrån oss gåshudarna och rakade av valspäcket. Vattentemperaturen hade, tävlingsdagen till ära, stigit till otroliga 23 grader Celsius, ock så våra humör.

2:a Troseboken: Tävlingen

Ritualerna inför tävlingen började redan fyra timglas före start.

Ryggakupunktur och autogen träning stod på dagordningen. Kristina visade sig vara. en erfaren (tattare) tatuering, på rygg alltså.

Till den autogena träningen samlades alla lärjungar i det gentila kapellet rum nr. 23. Väl utspridda på våra fyra kvadratmeter hördes jungman Janssons dova kastratläte från Haskos bandspelare.

Tävlingen började efter tre minuters insimning då vi lärde oss de holländska simmarnas budord.

De 7 budorden:

- Du skola vara pösfet.
  - Du skola vara hjärndöd.
  - Du skola vara skitig och allmänt ohygienisk för att därtill i hög grad bidra till föroreningarna i bassängen.
  - Du skola "simma" tvärtemot alla organiserade företeelser dvs. slingor.
  - Du skola, utan att se Dig om, hoppa i bassängen från kanten, men seen till att Du träffar minst tre TÄBY SIM-badmössklädda huvuden.
  - Du skola maxa på insimningen för att ha krafter till att bada av på tävlingen.
  - Du skola vara uppmärksam på den lunglöse starters visselsignaler.
- Tävlingarna artade sig till fina TÄBY SIM-framgångar med minst två st på pall i varje gren utom på 100m rygg pojkar 16 år, där den lunglöse startern inte fick upp visselpipan i en tillräckligt stark vindil för att ljudvågorna skulle nå fram till Täbysimmarna. Pricken i skit blev lagsegern på 10x100m frisim mixed.

weatherbroadcast

Här följer nu Asa Bödes väderrapport för veckan: -"host, harkel, rodnad, veckans utsikter, snytt, rasp, rap, tillfredställer osolbadarens värsta, fjärt, illusioner."

Radiochefen kallar härvid in Kurt som Kempar vidare.

"*.6X8Y<*D-(1" [tillfälligt avbrott]

Detta var tyvärr nyheter på serbokratiska, bara för att vi inte skulle glömma bort de svenska TV-traditionerna. Sändningen återkommer när textapparaten åter börjar fungera, dvs. i morgon (kanske).

Därpå den 14:e lördagen efter påsk följande söndag.

1:a underbara uppblåseboken.

Rapporten från de ringlösa toaletternas rike fortsätter härmed. Idag snörde vi på oss gåshudarna igen trots viss värme i vattnet. Luftfuktigheten var 100 %, dvs. regn. Det var växlande molninghet hela dagen. Det växlade mellan duggregnsmoln och ösregnsmoln.

Till eftermiddagspasset hade ett antal prestigemasochister samlats för ett pass på 10 000m. Vi vanliga dödliga tog det hela med stoiskt lugn. Vi visste hela tiden att de skulle bli uppkörda vid 9000m. Så skedde ock

På kvällen smiddes planer för besöket i Knarksterdam för den kommande dagen på den därpå 14:e lördagen efter påsk följande söndag.

AMEN!

Rum nr 23 inhysande de tre apostlahästarna:

Phille

Modde
Björn

Guest Star: Britt Weaver, USA

Måndagen den 3 juli -78

Kära dagbok,

Idag väcktes alla kl. 06.00 för att träna dagens enda pass. Det var ett fartpass med massor av "rotfrukter". Det gick bra. Phille t.ex. slog klubbrekord på 100m fritt när han noterade tiden 56,8. Grattis:

vi åt frukost halv 9, sedan laddade vi för lunchen som var två timmar senare. Sedan var det tid för en av lägreets höjdpunkter: Utflykten till Amsterdam. Det första de flesta gjorde efter ankomsten till Amsterdam var att åka på sightseeing under broarna. Med på turen fanns en guide med en röst som sträckte sig från den djupaste bas till den pipigaste sopran.

Sedan gjorde vi vad vi själva ville, bl.a. en tur till Amsterdams berömda glädjekvarter. Det var en syn: Där satt glädjeflickorna på stolar i skyltfönsterna och visade sina inte alltför smala, fräscha och snygga ben. Det var

s.k. "window-shopping in Amsterdam".

I dessa kvarter fanns även andra underliga personer och folkslag t.ex. negrer med knivar i bakfickorna. vi fick också se de beryktade och fruktade knuttarna Hells Angels.

Under dagen besökte en del "Anne Franks House" och en del Riksmuséet. Annars ägnade vi dagen åt att titta i affärer och att äta diverse smått och gott.

Dagen till ära var vädret fint, men det gjorde ingenting.

Tisdagen 4 juli 1978

Som vanligt ville några tidigt simma,
men Roffe-Poffe väckte dem för sent en timma.
För han hade på klockan petat,
när han efter visaren letat.
Klockan åtta satt vi alla vid frukostbordet samlade,
utom Anders, som på golvet ramlade.

Ute öste regnet ner,
ett, tu, tre var vi många fler,
som under sina regnställ sig gömde,
och Britt sina skor hemma glömde.
På passet stod Gunnar på kanten och hejade.
när han efter raka armar spejade.
Vi simmade med dolme, snodd och platta,
av det blev vi alldeles matta.
Men humöret var fortfarande på topp,
när vi ur bassängen tog ett hopp.
Lunchen intogs på olika ställen,
men samlade var vi åter på kvällen,
för att äta vårt ärtiga middagsmål,
som inte lilla Nidde tål.
Klockan 8.30 fick vi film se,
den holländska stjärntruppen var också me:
Där fick vi oss wind-surfing lära,
men tror ni att plattan oss kan bära?

Den frågan vill vi ej besvara
för vi vill ju livet bevara.
Som vanligt drog vi till glassens bar,
och den med en hejdunrande fart ner i strupen far.
Godnatt säger nu Asa och Pernilla,
för snart vi ner i sängen trilla.

Onsdagen 5/7

Denna dagen började som alla de andra dagarna, dvs. med regn. Träningen genomfördes utan några särskilt uppseendeväckande händelser. Vid lunch skedde dock ett under. En gul fläck på den molnfria himlen och en oerhörd värmevåg sköljde över den 150-åriga badorten Zandvcort an Zee. Det äro solen, förklarade vår amerikanske vän Britt. Med en gång fylldes den förr så folk-tomma stranden av hysteriskt solande holländare. Även vissa Täbysimmare

vågade dra sig ner mot Nordsjöns skvalpande vågor.

På tisdagskvällen hade vi haft besök av den sinnesslöa Ortsbefolkningen som beskriver i Troseboken. Den mest sinnesslöe av dessa gjorde sig besvär med att på något konstigt språk förklara att han tänkte delta i simnings-träningen följande dag. När vi belägrade badet för att genomföra kvälls-passet satt han, vår holländske vän, där och väntade för att intaga kvälls-ransonen av simning denna dag. Uppmjukningen på 1500m klarade han med ellegans. Men när huvudserien 4x800m frisim skulle avnjutas förklarade han att detta

var för mycket för honom. Sedemera klufsade han iväg i riktning mot det bastulösa innebadet. En annan av dagens stora händelser var att Öbergs kom och hälsade på. Efter intagning av kvällsfödan hände det sig att Modde blev klippt av TÄBY SIM:s superfrissa nr 1: Asa-Påsa. Senare, efter det traditionella besöket på glassbaren var det kraftmätning i form av armbrytning. Segrade gjorde: Pille.

Efter denna supertävling somnade de flesta av oss och drömde drömmar om bättre väder.

Av Jiri, Loa o Henkan på rum 27

Slut.

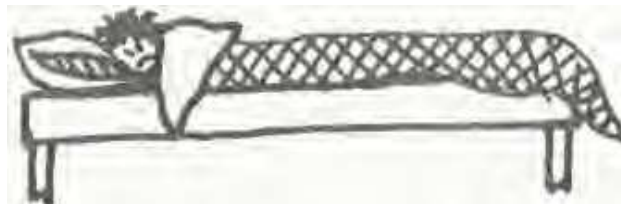
Torsdag 6/7 1978 e. Kr.

Högt ärade polare och polarinnor!

Tyvärr glömdes vi bort under trasset med dagboken då alla hade den utom vi, så här kommer en sen rapport.

Denna torsdag (6/7) hände det inte så mycket. Vädret hade återgått till det normala när väckarklockan jagade upp oss från drömmarnas rike. I vårt rum, 24 var det bara Helena som störtade upp med sin outplånliga energi. Eva och Kristina låg kvar i sängarna med diverse förkylningsbesvär. Vattnet var "svinkallt" mycket p.g.a. lufttemperatur och blåst, men vi klarade allt även om vissa plågade sig ordenligt och forsade fram som späckhuggare. Lunchen var snabbt förbi och resten av eftermiddagen fördrevs med att ligga och läsa och öka på fettlagret.

När eftermiddagspasset närmade sig hade de sjukas skara utökats till fyra. Carina och Nidde låg också till sängs.

Vid middagen satt vi huttrande och väntade på mat. Det var för ovanlighetens skull soppa till förrätt. Vi huttrade för att det hade blåst full kuling i bassängen. Vår snälle tränare kände medlidande för oss och lät oss gå upp efter 3000m. Tillbaka till maten, för första gången fisk:

Jiri talade visst om för Hasse att fiskar inte hade ben, utan fenor. Smart talat. Efter middagen begav sig en del stamkunder iväg till glassbaren. Stackars Henkan fick betala mycket av Loas glass p.g.a. att Loas pengar har haft en förträfflig förmåga att sina.

Kvällen kom smygande och alla lade sig relativt tidigt för att vara riktigt pigga fredagsmorgonen.

Fredag 7/7

Fredag morgon var inte bra. Gå upp halv sex kan inte vara nyttigt. Alla tränade inomhus och när vi såg vågorna i utebassängen kände vi oss lättade. Lunchen var uppdelad på olika platser och vi hoppas alla var nöjda med den. Kl. 15 c:a tågade vi iväg till borgmästaren i staden. Röd matta var utlagd och vi traskade in efter viss tvekan. Där inne mötte vi inte bara borgmästaren utan också Zandvoortkungen. Dagen till ära hade han ett Röda Kors-märke på sig. Bossen i stan höll ett säkert mycket bra tal. Tyvärr var det inte många som hörde vad han sa, för han talade lika bra engelska som kungen. De bjöd oss på jättegod juice och ostbitar som några tyckte väldigt bra om. Hasse agerade pressfotografi och det lär bli fina bilder. Han missade dock när Loa snodde en cigarr.

Lite försenade kom vi till badet för att kasta oss i de ljuvliga vågorna. Gunnar förvarnade oss att han med sin fingertermometer fick det till kallt. Man konstaterade snabbt att han hade rätt. Kickan klarade sig längst med 2000m innan hon blev uppkörd av allas vår tränare.

Tiden fram till middag fördrevs av några hos Asa och Pea där Pea lekte Kalle Anka, Musse Pigg. Vid maten höll Gunnar ett mycket bra tal på vers. Bravo: Senare gick de flesta av oss ut och köpte glass och promenerade på stranden. Maneterna ådrog sig ett visst intresse. Asa gjorde ett vackert svanhopp upp på en stolpe i vattnet. Tyvärr kunde hon inte hålla sig kvar där, utan gled sakta men säkert ner i vattnet. Samma kväll somnade hon dessutom i Henkans säng tillsammans med sänginnehavaren. Hon vaknade dock rätt snart och gick och lade sig där hon skulle, precis som vi andra redan gjort.

Lördagen den 8 juli - 78

Så stundade då den sista dagen på det här lägret i Holland. Den började med en "pangväckning" av de två sångfåglarna Fia och Kickan.

För sista gången tog vi på oss de nu utnötta regnjackorna och tågade iväg mot badet.

Passet var gjort av de efter väckningen ökända "sångfåglarna".

Väl hemma på hotellet intog vi en stadig frukost, packade och stressade ut ur rummen innan "städkärningen" kom med sin leopard-dress och borsten i högsta hugg. Sedan bjöd vi oss själva och våra ledare på bakelser som tack för ett trevligt och roligt läger.

ÄVEN OM DET INTE ÄR SOLIGT UTE KAN DET VARA SOLSKEN INNE!

Lunch-middagen intog vi på valfritt sätt för att sedan släpa våra matsäcksfyllda väskor till stationen. Där togs ett ömt farväl av Henkan med familj som skulle vidare till Brittiska öarna.

Vi andra satte oss på lokaltåget till Amsterdam och hamnade tyvärr i samma kupé som fem "stollar" från Harlem. Deras ålder var ungefär 14 år men tyvärr var ljudnivån mycket högre, omkring 114 decibel. Alla 20 simmarna gjorde desperata försök att överrösta dessa fem, men lyckades ej. Då tog Björn Öberg en bensparksplatta. Men ack, inte ens hårda smällar hjälpte på dessa gaphalsar. Här behövs hårdare bandage, tyckte Phille och tog ett klassiskt stryptag på en finmig tölp ur högen. Sedan fick de nog och gick, men fortfarande lika högljudda.

I Amsterdam var det första tågbytet av 5 på vår långa resa hem till Svedala. Den här gången var väntetiden bara en timme. Den timmen utnyttjades av många till vykortsköp på glädjeflickorna i Amsterdam.

Sedan bar det av till Amersvoort, tågbyte, vidare till Hamburg.

Från Hamburg till Köpenhamn var det liggvagn.

De flesta somnade direkt, de som inte gjorde det får nu ta över.

Men först vill vi tacka för ett roligt läger med "mysiga" ledare och tränare.

TACK FÖR ORDET!

Kickan, Pea, Fia

SISTA NATTEN MED GÄNGET

26 rader från slutet

Vi som nu skriver blev för sexton år sedan döpta till Björn (Modde) och Carina. Valförsedda med D-mark och D-kronor satsade vi stenhårt på att lägga ett kortare besök i tax free-shopen på båten över Stora Bält. Vi hade planerat att sova i skift, men genom ett smärre missöde så inföll våra sömnskift på samma gång. Men genom perfekt timing så vaknade vi nästan exakt när vår vagn rullade ombord på färjan. Efter att ha råkat väcka Rudolfo tre gånger så lyckades vi åla oss ur vår kupé för japanska pygméer. Väl ombord på färjan så mötte vi en något trött Bocca som var uppe i samma ärende som oss. Efter en kortare väntan så öppnades äntligen tax free-shopen. Med sitt stora sortiment så liknade den en större livsmedelsbutik. Men det fanns en nämnbar skillnad: priserna. Efter att ha inhandlat diverse artiklar så bar det iväg tillbaka mot vår vagn. Och efter att än en gång ha väckt Roffe ett par gånger så låg man (med benen ihoprullade under hakan och armarna invikta i öronen) väl installerad.

Efter ett par timmars sömnförsök så var det dags för nästa tågutbyte. Och eftersom vi hade gott om tid på oss så gick en del ut på stan, medan andra tog på sig ansvaret att vakta väskorna. Efter en dryg timmes väntan så bar det återigen iväg. Efter en liten stund så var det dags att åka färja igen. Nu för sista gången. Efter 20 minuters resa med färjan såg vi äntligen det gamla, fria och fjällhöga (?) Skåne igen. Vid detta lag var spänningen och nervositeten bland en del simmare och ledare hög. Men till de flestas glädje (och förvåning) blev tåget denna morgon icke genomsökt av några arbetare från den svenska staten. Efter en rätt händelselös resa är vi nu bara några få timmar från SWEET HOME dvs Stockholms C.

Vi ber att få tacka för ett kallt men ändå mycket lyckat läger.

Carina och Modde

Detta är slutet.

UTE-SM i Landskrona

Efter hemkomsten från Holland hade vi knappa två veckor på oss för "fin-slipning" fram till SM. Med tanke på att kylan förstörde en del av träningen på lägret var förhoppningarna inte så värst stora.

Nå - hur det än går - det är alltid kul och spännande att åka på ett SM, så det var ett glatt gäng som återigen besteg en tågagn mot söder.

När vi kom ner kom den där härligt pirriga känslan när man når en SM-arena.

En massa simmarkändisar från andra klubbar, tränare som träffas och spekulerar och psykar, SM-shop där man kan köpa en fräsig SM-tröja, ta in en fika och titta på de andra efter sin egen träning, tjuvknäppa lite tider.....

Nå, snart var tävlingarna igång. Som jag fruktade var det som helhet ingen 100 % ig fullträff. Bara en av de aktiva lyckades riktigt bra individuellt: Pernilla Henriksson - vem annars?

Hon inledde första dagen med att knipa bronsmedalj på 400m frisim. Andra dagen gick hon i på 200m medley "på skoj" och slog personligt rekord och hamnade lyckligtvis utanför finalen, 9:a (Jag ville inte att hon skulle ladda ur alltför mycket före 800m frisim dagen efter)

Så kom den tredje dagen med 800m frisim. Att Susanne Ackum från Borlänge var ohotad - det stod klart efter första dagen, men hur kan man lura Kicki, Anlo, Bamse m. fl. ? Pea brukar ju alltid göra sitt eget lopp, försöka gå negativt (=snabbare andra hälft) men den här gången hängde hon på Susanne så länge det höll och när hon inte orkade det längre var alla de andra redan avhängda, så hon hade bara att bevaka silvret.

Sista dagen slutade Pea 5:a på 400m medley på en mycket bra finaltid.

De andra då? Ja, ingen gick till final, men ljusglimtar fanns.

Asas 200m medley endast en och en halv sekund efter Pea, som plåster på såren efter "katastrofen" på 400m frisim dagen före.

Niddes 2.28,55 på 200m fjärlil var mycket bättre än man kunde tro ett par veckor tidigare, men ändå inget bra lopp om man tänker på hur fint det flöt på insimningen. Sofias lopp i frisimslaget var inte dåligt, men även hennes simning flöt ännu bättre dagarna före loppet. Helenas bröstsim på 1.21 och delar får val godkänt. Återstår bara Carina, som inte befann sig i samma storform som under inomhus-SM i Malmö, men som inte gjorde bort sig, speciellt hennes 1.13 i medleylaget tycker jag var starkt.

Available in nylon/Lycra®

SPEEDO®

